

opera conservatis & ad posteritatem transmissis, amplificare atque defendere, annitebatur laudatissime. Efferendus summope-re eandem ob causam venit CAROLVS M., verus Germanorum Hercules, si ita loqui fas est, Μουσαγέτης, qui vti omnibus bonis literis instaurandis, sic potissimum sacris tam benigne cupiebat, vt Hieronymos & Augustinos regionibus suis exoptaret; imo vero ipse etiam, consignato egregio libro (3), ineptum & illici-tum imaginum cultum reiiceret: Homiliarium, eius auspiciis e Patrum monumentis concinnatum, lectu digna ornaret Praefatio-ne: ad ipsum tandem sacrum codicem explanandum, illustran-

A 2

dum,

12. 17. 30. 60. 61. 62. 64. L. IV. c. 9. 35. 36. 42. Idem EVSEBIVS con-servavit CONSTANTINI ad Sandorum coetum Orationem, quae haud paucas res Theologicas complectitur. Conf. Vit. Constantin. L. IV. c. 29, vbi CONSTANTI Lucubrations & Declamationes sacras laudaturus EV-SEBIVS, νοὶ μὴν, ait, τὴν ἀντίστροφην διάνοιαν τοῖς ἐνθέοις συν-άνξων, ἐπαγρύπνως μὲν διῆγε τὰς τῶν νυκτῶν καιρούς. χολῇ δὲ λογογραφῶν, συνεχεῖς ἐποιεῖτο τὰς παρόδους. — — εἰ δέ πη λέγοντι θεολογίας ἀντὶ παρήκμοι καιρὸς, πάντως πά τοις ἔτοις ἐτῶς, συνετραμμένῳ προσώπῳ, καλεσαλμένῃ τε φωνῇ, μυεῖν ἔδοξεν αὐτοὺς παρόντας σὺν ἐνλαβείσα τῇ πάσῃ τὴν ἐνθεον δι-δασκαλίαν. i. e. HENR. VALESIO interprete: *Quin & totas interdum noctes vigil traducebat, suam ipse mentem divinarum rerum mediatione in-struens. Et per otium scribendis orationibus vacans, crebras habebat concio-nes.* — — *Quod si forte inter dicendum de Theologia loquendi aliqua sepe obtulisset occasio, stans illico contracto vultu ac demissa voce, cum sin-gulari religione ac modestia, divinae doctrinae mysteriis initiare auditores videbatur. Commemorat deinceps, quod in convocato auditorum copio-so valde coetu de impia profanorum hominum Deos colentium supersti-tione, de singulari DEI imperio, de providentia, de salutis oeconomia, de divino iudicio & reddenda in eodem cunctarum actionum ratione, gra-viter differuerit, siveque egregium se praestiterit Theologum.*

(3) Huius novam, eandemque instructissimam, editionem (Hanov. 1731. 8.) debemus viro celeberrimo, CHRISTOPH. AVG. HEVMANNO, inter alia in Praefatione apte iudicanti, quod hoc opus reportebat esse inter li-bros Theologorum omnium.